

Van 'last van probleem' naar 'trots op talent'

Ruud van Nistelrooy Academy laat alle kinderen erbij horen!

Door: Mathieu Bosch

De feiten van de Ruud van Nistelrooy Academy

Initiatiefnemer: Ruud van Nistelrooy

Start: 2009

Plaatsen: Eindhoven, Oss, Den Bosch

Frequentie: een middag in de week per groep

Doelgroep: Kinderen (PO/VO) die extra kansen op talentontwikkeling kunnen gebruiken

Managers: Hilde Bruggink & Roel Buikema

Hoofdcoach: Marcel van Herpen

Coach stagiaires: Netty Slaats

Begeleiders: Coaches & Stagiaires

Bestuur: Ruud van Nistelrooy, Harry van Raaij, Arnold Bruggink, Jan Post en Wendy van den Hanenberg

Partner: VriendenLoterij

Hoofdsponsors: Rabobank & De Lage Landen

Site: www.ruudvannistelrooyacademy.nl

De 'Ruud van Nistelrooy Academy' (RvN-A) is een non-profitorganisatie die gaat voor succes, voor het gevoel een ster, een meester te zijn. Bij kinderen die geloven dat succes vooral is weggelegd voor anderen. De RvN-A gaat ervan uit dat ieder kind talenten heeft en het vermogen om succesvol te zijn, op zijn of haar volstrekt eigen manier.

'Niemand laten vallen, dáár maak ik me sterk voor'

Ruud: "Iedereen kent mijn carrière. De successen en de tegenslagen. Op beslissende momenten ben ik vaak de juiste mensen tegengekomen. Dat gun ik alle kinderen, zodat iedereen zijn talenten kan ontwikkelen. Nu heb ik de kans gekregen om iets moois op te gaan starten. Kansen geven, vooral kinderen die minder kans of geen kans hebben.

Het begon in 2009 en sinds die tijd zijn er prachtige dingen gebeurd. Ik volg het op de voet en bezoek regelmatig de groepen en hun coaches. Eén groep was in het begin echt extreem lastig, maar na een paar maanden een hechte club. Eerst was er vooral fysiek geweld, nu zie ik ze samen werken, eten en spelen. Er is samenhang. Ik ben er echt trots op dat we dat soort ontwikkelingen samen voor elkaar krijgen. Niemand laten vallen, dáár maak ik me sterk voor. Vertrouwen geven, werken aan veranderingen en overtuiging. Mooi om te ervaren dat ook onze coaches hun talenten ontwikkelen.

Het begint een beetje de warmte van een familiebedrijf te krijgen. Daar bouwen we gestaag aan verder. En er bovenop zitten is belangrijk, contact is cruciaal, dus als het nodig is moeten we er zijn. De groep bij elkaar houden, dat is belangrijk voor me. Het gaat om doorzettingsvermogen, dat heb ik zelf gehad en dat helpt je. Daarom rijden er geen busjes als het regent, dat moeten de kinderen er zelf voor over hebben. Helpen doe je niet door ze in de watten te leggen. Alle kinderen blijven in principe ook tot het eind. We praten niet over studiepunten, dat doen we thuis ook niet. We zijn er om te helpen, niet om over te oordelen. Ik ben verrast over het onderlinge gevoel, de chemie. Er groeit echt wat moois en daar ben ik ontzettend trots op. Ik ben goed geïnformeerd. Ik geef het team alle vertrouwen en zij geven dat door aan de kinderen. Zelf heb ik in mijn jeugd ook vertrouwen gekregen, ik weet wat het waard is. Ja... het draait om vertrouwen!"

“We zijn er om te helpen, niet om over te oordelen.”

“Het draait om vertrouwen!”

De RvN-methode is afgeleid van de uitgangspunten van ‘Duurzaam Opvoeden en Ontwikkelen’ en ‘hetkind’ en wordt gekenmerkt door een open perspectief op ontwikkeling. Marcel van Herpen is projectleider van het expertisecentrum ‘Duurzaam Opvoeden en Ontwikkelen’ en medeoprichter ‘hetkind’. Hij kwam in contact met Van Nistelrooy, tekende voor de methode van de Academy en werd hoofdcoach van de RvN-A. De uitgangspunten van zijn concept sluiten naadloos aan bij de eigenschappen van Van Nistelrooy: betrokkenheid, passie, doorzettingsvermogen en jezelf blijven. De RvN-methode gaat ervan uit dat elk kind volledig is toegerust voor zijn eigen ontwikkeling en hiervoor intrinsiek gemotiveerd is vanuit zijn behoefte aan relatie, competentie en autonomie.

Daarvoor is een relatie nodig met een begeleider die: beschikbaar is, verbindt, vertrouwt, talent oproept, werkt vanuit zijn eigen persoon en die uiteraard zijn vak verstaat.

Duurzaam Opvoeden en Ontwikkelen

De afkorting DuOO heeft een dubbele betekenis. Een duo is een tweetal. Duurzaam opvoeden en ontwikkelen kiest niet voor links of rechts, niet voor vóór of tegen, niet voor vraag of aanbod, begeleider of kind, niet voor één van de twee. DuOO handelt op basis van ecologische inzichten. Samenhang. Een aanpak die niet uitsluit, maar verbindt.

Publicatie:

Herpen van, M. (2008) Duurzaam Opvoeden en Ontwikkelen. Antwerpen/Apeldoorn: Garant

www.duoo.org

Leidende principes van hetkind

1. Goede begeleiding is talent- en ambitiegedreven
2. Goede begeleiding daagt uit tot zelfkennis, zelfsturing en verantwoordelijkheid
3. Begeleider en kind zijn full partners in leren
4. Onderwijs en opvoeding zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden
5. De cultuur in groep en school verbindt en biedt een moreel kompas, ze is open, veilig en kent een toon van respect en vertrouwen.
6. Goede begeleiding is deel van de samenleving, maar kenmerkt zich tegelijk door een zekere afstand en reflectie.
7. De begeleiding en zijn uitgangspunten en resultaten worden getoetst en gelegitimeerd, in de eerste plaats ten dienste van het kind en de Academy.

www.hetkind.org

hetkind

‘Zonder relatie, geen prestatie!’

Marcel: *“Ruud is zichzelf, een passievolle voetballer. Dat kan inspireren, maar we begeleiden de kinderen niet om ’n Ruud te worden. Maar om net als Ruud, zichzelf te worden en de talenten die zich aandienen te ontwikkelen. We gaan ervan uit dat kinderen moeten kunnen doen waar ze goed in zijn, maar waar ze goed in zijn, moeten ze ook doen. Er mag geen flinter talent verloren gaan! Daarvoor is verbondenheid met elkaar voorwaardelijk. Uitval is geen optie. We weten dat het voor kinderen, waarbij geluk en een goede ontwikkeling niet vanzelfsprekend zijn, het gevoel van ‘erbij horen’ van doorslaggevend belang is. Veel kinderen worden ontkoppeld van zichzelf, anderen en de systemen. Ze krijgen onvoldoendes en vaak te horen waar ze niet goed in zijn, wat ze niet kunnen en waarom ze er niet bij horen. Die kinderen krijgen weinig kansen om goede relaties op te bouwen. Wij beweren; ‘Zonder relatie, geen prestatie.’ Ofwel ‘We mogen wel een spel verliezen, maar nooit iemand verliezen.’”*

“We mogen wel een spel verliezen, maar nooit iemand verliezen.”

Marcel: Ali had een conflict met een ander kind en was vertrokken. Zo ging het altijd zeiden de andere kinderen. Toen hij met zijn moeder terugkwam, gingen we in een grote lege kleedkamer zitten. Ali: "Ik luister toch niet en ik kom nooit meer terug en het maakt mij niks uit..." Ik luisterde naar wat hij al zo vaak tegen zo veel mensen had gezegd. "Ja," vulde moeder aan, "op school krijgt hij ook altijd op zijn donder en hier maken ze ook ruzie met hem en..."

Het werd stil. En toen zei Ali: "En trouwens, ik heb helemaal niet voor jullie gekozen!" "Dat klopt," zei ik, "wij hebben voor jou gekozen! We zien dat jij heel veel talenten hebt en dat je heel veel dingen goed kunt. En we vinden het jammer dat je daar soms niet aan toe komt. Je hebt gelijk, wij hebben voor jou gekozen. En daarom ben ik zo blij dat je terug bent gekomen. Het zal soms best nog even lastig zijn, maar samen gaan we er elke keer iets beters van maken."

Je moet hem zien nu, Ali! Je moet moeder nu eens horen! Natuurlijk zijn er soms nog problemen. Maar als het elke week beter gaat, is een probleem geen probleem.

Marcel: Bardi is een jongen die twijfelde of hij wel naar de RvN-A wilde. Op school had hij heel vaak ruzie en andere kinderen waren bang voor zijn agressieve gedrag. Toen hij een van de eerste bijeenkomsten kwaad werd en weg wilde lopen, kon ik hem buiten tegenhouden. "Ik ga," riep hij. "Dat mag niet," zei ik, "je mag hier bijna alles, maar weglopen is verboden. Dat is een afspraak." "Dat maak ik zelf wel uit," schreeuwde Bardi en draaide zich om. Ik pakte hem vast en vertelde dat hij écht niet mocht vertrekken. "Dan sla ik je!" riep hij. En terwijl ik hem tegen me aandrukte zei ik "Dat kan niet, want ik heb je vast". Even schudde hij zijn lijf wild op en neer en keek me woest aan. "Volgens mij ben je niet kwaad," zei ik, "volgens mij ben je verdrietig." Bardi keek me even recht in mijn ogen, zijn lijf verslapte, er sprongen tranen in zijn ogen. We zakte samen op de grond. Als een uit de kluiten gewassen baby lag hij tegen me aan en begon zonder één vraag van mij te vertellen wat er altijd allemaal verkeerd gaat. Het was gaan regnen. Halverwege zijn verhaal haalde hij voor zichzelf een jas en liet mij buiten achter. Toen hij terugkwam vertelde hij de rest...

Marcel: *"Als de relatie in orde is, is de begeleider **aanwezig**, zelfs als hij er niet is! Als de relatie niet in orde is, is de leraar **niet aanwezig**, zelfs als hij er wel is!"*

Ruud: *"Ik ben er niet altijd, maar ik ben er wel, omdat ik betrokken ben. We zijn een team. Een soort familie eigenlijk"*

De coaches van de RvN-A zijn geselecteerd op hun pedagogisch handelen. Het is van belang dat ze onmiddellijk en goed kunnen reageren op soms ongewenst gedrag. Dat handelen moet ook in de ogen van de kinderen oké zijn. Dat betekent niet dat kinderen altijd hun zin krijgen. Maar wel dat de belangrijkste waarde altijd voorgaan. Dus verbondenheid – bij elkaar horen – gaat vóór op de vorm. De coaches zijn er niet om 'lastig gedrag' te beoordelen, maar om het perspectief van de kinderen in te nemen. Om ze te begrijpen, écht te verstaan. Buitensluiten is niet toegestaan. Iedereen moet zich tot het uiterste inspannen om het gevoel 'er bij te horen' te stimuleren.

Coaches Eleonore, Nimrod en Ties aan het woord

Eleonore: *"Toen ik op het jeugdjournaal de RvN-A zag wist ik dat ik dát wilde. Kinderen de kans geven om hun talent te ontwikkelen. We zijn heel idealistisch begonnen, we richtten ons op de kinderen die niet de mogelijkheid hebben zich goed te ontwikkelen. Veel kinderen zijn 'opgeblazen ballonnetjes'. Het was aanvankelijk helemaal niet makkelijk. Praten had weinig effect. Soms moesten we kinderen letterlijk vasthouden om te voorkomen dat ze wegliepen en zichzelf buitensloten. Al snel bleek veiligheid bieden en respect voor elk kind het omslagpunt. Dat leverde positieve energie op, nu gaat het als een trein. Het is echt gaaf, echt kicken. Het is één groep, de jongens en de meiden kunnen heel goed met elkaar overweg."*

Floris terroriseerde iedereen op school. Kinderen waren echt bang voor hem. We zagen dat zijn kracht leiderschap was. We hebben hem verantwoordelijkheden gegeven. Hij zegt nu zelf: *"Ik ga wel bij een mindere groep sporten, dan is het beter in*

evenwicht." Zijn moeder zegt: *"Hij is zó veranderd, hij denkt echt na voor hij wat doet."*

Munir vocht vaak. Agressief zijn was zijn machtsmiddel. Door continu dat gedrag te negeren en met hem te kijken wat er vervelend was (hij dacht dat hij niet mee mocht doen, etc.) is hij tegenslagen gaan accepteren. Dat is pure winst, voor ons maar vooral voor hem. De echte verandering zag ik toen ik hem zei ik dat ik hem geloofde en dat ook liet zien. Hij vond zich altijd de pisaal en dacht dat niemand hem geloofde. Toen hij inzag dat dat beeld niet klopte werd het steeds beter.

Priscilla zei niets toen ze binnenkwam. Heel timide en een heel slecht zelfbeeld. Ze had totaal geen zelfvertrouwen en huilde veel. Uiteindelijk bleek een judoles het keerpunt. In dat spel vond ze haar kracht. Ze is heel tenger, maar doordat ze leerde hoe je iemand om te kunt duwen veranderde er iets. Ze ging met meer kracht praten en kon meer en meer voor zichzelf opkomen. Haar juf zei: *"Ik wou dat ze een keer haar mond hield."* zoveel praat ze nu. Haar ouders vertelden me dat ze aangaf naar een sportclub te willen, ze is in zichzelf gaan geloven. Doordat ze zelf veranderde, veranderde haar omgeving ook. Ze krijgt nu ook steun van de groep, alles is anders geworden.

Nimrod: *"Ik ben mee gaan doen omdat het een nieuw project is, daar houd ik van. Er is een goede klik met dit project. We sporten, spelen, werken en eten samen. De kinderen worden open naar ons en naar elkaar omdat er aandacht is voor elkaar. Er is tijd en de ruimte om te praten, een mop te vertellen of een spannend verhaal, we luisteren*

naar elkaar. Daarnaast hebben we met de hulp van Ruud van Nistelrooy heel veel ingangen voor allerlei activiteiten. We kunnen echt heel veel dingen doen die normaal niet zouden kunnen.”

Charli is een stil, verlegen jongetje. Hij zat al op voetbal. In overleg met zijn club hebben we hem coach gemaakt van de F-jes. Nu moeten jonge kinderen naar hem luisteren. Ik ga kijken hoe hij dat doet, ook bij wedstrijden. Hij heeft verantwoordelijkheid gekregen en maakt een prachtige ontwikkeling door, hij durft meer, zegt wat hij denkt, stimuleert de jongeren kinderen en is veel opener geworden.

Chantal en Irma wilden dansen. We zijn gaan kijken waar dat kan. We kijken altijd of de ideeën van de kinderen goed vallen in de thuissituatie. Daarnaast moet er genoeg discipline zijn. Soms geven we een steuntje in de rug en helpen bijvoorbeeld met contributie.

“Je moet weten wie je bent, voor je kunt kiezen wat je nodig hebt.”

Stagiaires Rutger, Gijs en Margot aan het woord

Rutger (ALO): *“Het kost me veel tijd, maar ik leer er enorm veel van. De kinderen zijn anders, omdat ze meer aandacht krijgen, we houden ze bij elkaar in de groep, en er is extra aandacht, veel meer dan in een klas op school. We bieden activiteiten op maat, kijken wat bij ze past en proberen dat samen te ontplooiën. We verleggen zo samen grenzen en leren geduld te bewaren. Ik heb al eerder stage gelopen op een school, maar dit is een unieke ervaring.”*

Gijs (PABO): *“Het is meer dan een potje voetballen. We hebben een bord vol geschreven met kansen. Daaruit hebben ze zelf gekozen, niet wat een vriendje of vriendinnetje deed, maar wat ze zelf graag zouden doen, zo ontwikkel je talent.”*

Margot (PABO): *“We maken ons sterk voor nieuwe ideeën, vooral omdat er dan prachtige dingen ontstaan. Zo zaten er bij ons echte stoere voetbalmacho's te breien. En met overgave, echt uniek. Zo stoer. Ook yogales, zelfs elkaar masseren. Nou dan gebeurt er echt wat met zo'n groep hoor, ook individueel werkt dat door.”*

'Ik geloof in een tweede kans'

Pedro is een heel klein en kwetsbaar kind. Op het voetbalveld bleek hij al snel een echt keeperstalent te hebben. Hij genoot enorm als hij zijn teamgenootjes van het scoren af kon houden en hij kreeg respect van de groep door zijn vaardigheid. Op een dag was Ruud van Nistelrooy aanwezig samen met zijn vriend en oud-keeper Ronald Waterreus. Ze gingen met hem in gesprek en op de vraag wat hij nog wilde leren antwoordde hij: met links trappen. Ronald Waterreus ging een kwartiertje met hem aan de slag en toen kon hij het!

“In een kwartiertje,” zegt een bescheiden Waterreus. “Het stelde allemaal niet zoveel voor. Hij heeft aanleg, dat zag ik meteen. Sommige leren het nooit, hij had aan wat tips genoeg. Het gaat om vertrouwen geven.

De Academy is een geweldig initiatief. In deze maatschappij wordt snel afscheid genomen van mensen die niet voldoende presteren. Dat moet anders en elke hulp daarbij juich ik toe. Ik geloof in een tweede kans, dat verdient iedereen.”

Ties: *“Ik kwam via Twitter in contact met dit project. Het gaat om kinderen waarvan we samen denken dat ze baat hebben bij onze aanpak van mogelijkheden ontdekken en doorontwikkelen. Onze pedagogiek levert de grootste winst!”*

We hebben een kerstdiner gehad samen. Sinds die tijd zijn we samen zo ver dat er geen conflicten meer zijn geweest en gaat het echt elke dag beter. Juist in donkere dagen bij elkaar zijn, dik pak sneeuw buiten en aan elkaar overgeleverd zijn. Dan ontstaat er iets.

We maken de kinderen duidelijk dat elk initiatief een goed initiatief is. We laten ze heel bewust keuzes maken. Ze hoeven niet hetzelfde te doen, integendeel, hoe meer ze uit zichzelf halen hoe beter. Daarbij zijn wij er voor ze, al is het niet vanzelfsprekend dat wij alles regelen en de kinderen het uitvoeren, nee, we doen juist alles samen. Ze krijgen geen rapport mee, maar wel een rugzak vol positieve ervaringen. Je moet weten wie je bent, voor je kunt kiezen wat je nodig hebt.”

“Opvoeden, helpen, coachen, doe je samen.”

Netty Slaats coacht de stagiaires. *“Je kunt niet echt vertellen hoe je moet coachen, daarvoor verschilt het teveel per situatie. Geen kind is hetzelfde, geen stagiaire is hetzelfde, iedereen heeft een eigen aanpak nodig. Het contact met de kinderen begint met eten, spelen, verbondenheid zoeken. Geen machtsstijd aangaan; lukt plan A niet dan door met plan B. Net zolang tot ze het licht zien. Het gaat vaak om onzekerheid. Een van onze stagiaires heeft de onzekerheid in zichzelf overwonnen, waardoor ze dat proces ook bij de kinderen kon begeleiden. Dat is toch keigaaf! Het draait altijd om ‘goed in contact komen met je eigen gevoel’ en ‘ernaar kunnen handelen’. Zelfvertrouwen is het sleutelwoord. Voor kinderen maar ook voor de stagiaires is de RvN-A zo waardevol. Opvoeden, helpen, coachen, doe je samen.”*

'Wat je met je hart doet gaat beter'

Hilde Bruggink is samen met Roel Buikema verantwoordelijk voor de organisatie. Nadat Ruud Tombrock als kwartiermaker de basis legde, mochten zij het project doorontwikkelen.

Hilde: "Toen Ruud me belde was ik meteen enthousiast over het idee. Ik doe ook niet meer waar ik voor geleerd heb, maar waar ik goed in ben. Zorgen dat je beter wordt in wat je kunt, daar word je gelukkig van. Dat is precies wat onze coaches de kinderen proberen mee te geven. Pak je kansen en doe wat je leuk vindt, het kan echt. Wat je met je hart doet gaat altijd beter!"

We zien de kinderen binnen een paar maanden helemaal veranderen. Er was bijvoorbeeld een meisje uit een gebroken gezin dat bij ons een nieuw thuis heeft gekregen. Ze kwam teruggetrokken binnen, maar voelde zich gezien en gehoord. Ze begon zich vrijer te uiten. Dat merkten ze thuis en op school ook. Ze heeft meer vriendinnetjes, haalt betere cijfers en voelt zich beter. Ze straalt weer. En het mooie is, ze heeft het zelf gedaan. Niet zonder ons, maar wel zelf! Haar ouders kwamen ons samen vertellen hoe blij ze waren. Prachtig toch!

Met Ruud samen te werken is één groot plezier. Ruud doet niet zomaar iets. Als hij ergens aan begint doet hij het ook meteen goed, met hart en ziel. Hij is heel betrokken bij de Academy en bij alles wat we doen, we beslissen niets zonder hem. Het hele team is ongelofelijk bevlogen en betrokken. De aandacht die ze geven, één middag in de week helpt echt zóveel. De ontwikkeling is super, ik geloofde er echt in en het is ook uitgekomen. Ik ben ontzettend trots op de hele club."

De kinderen vertellen uiteindelijk het verhaal

De RvN-A heeft een prachtig concept en hele goede begeleiders, maar uiteindelijk wordt het succes niet bepaald door de uitgangspunten of het aanbod. Pas als de kinderen in hun gedrag en verhalen 'vertellen' waar het werkelijk om gaat is alles in orde. Het antwoord op de belangrijkste vraag is altijd: het kind!

Mike: "We zijn vrij, dat voelt heel fijn. We kunnen lekker buiten voetballen of binnen een film kijken. Of gewoon samen praten. Het is echt allemaal superleuk."

Bashir: "Ik ben hier altijd. Er moet ook wel wat, maar er mag nog veel meer en er is altijd iemand die echt luistert."

Najma: "Ik heb mijn talent ontdekt en mijn talent is dansen."

Mathieu Bosch
www.arttekst.nl

